KOUNÍK

Školní noviny / listopad 2021 / číslo 102/
Základní škola Kounice

Milí čtenáři,

jsme rádi, že vám můžeme představit nové číslo školního časopisu. Jeho vydání bylo dlouho nejisté, tak jako je v této době nejistá prezenční výuka. Do příprav nám zasáhla i karanténa, ale nakonec se vše podařilo. Snad nebude v tomto školním roce číslem jediným, jak tomu bohužel bylo v tom minulém, kdy vyšel jen jeden Kouník, a to na konci školního roku.

Redakce se nám letos z větší části opět obnovila, naštěstí zůstalo i pár zkušených redaktorů, kteří jsou teď těm novým oporou. Nutno ale dodat, že nováčci ze 7. třídy přinesli do redakce své nápady a energii a novinařiny se rozhodně nebojí.

Letos pro vás časopis připravují: *(1. řada zleva)* Soňa Mindžaková, Petr Kotera, Radka Jelínková, Michael Hrabánek, Katka Zacharová, *(2. řada zleva)* Anna Kukrálová, Vašek Bryndza, Anežka Jirounková, Michal Vokoun, Sára Procházková, *(3. řada zleva)* Tereza Kuncová, Natalie Poslušná a Anastasija Vojnovska.

Dagmar Sedláková

Učitelé obdivovali „MOTÝLE“

I učitelé potřebují občas relaxovat a načerpat nové síly k dalšímu vzdělávání milých kounických žáků. Téměř celý pedagogický sbor včetně asistentek a pana školníka se vydal ke konci října do Lužických hor na poznávací výlet. Ubytování bylo zajištěno kousek pod vrcholem hory Luž, ze které (pokud není mlha) jsou vidět celé Lužické a Jizerské hory, České středohoří, a pokud je opravdu dobrá viditelnost, i Sněžka.
Jako rodák z německého pohraničí jsem se ujal vytyčení sobotní procházky (18,5 km) po Lužických a Žitavských horách. První polovina cesty pozvolna klesala na skalní vyhlídku Nonnenfelsen a dále pak až k Motýlímu domu v lázeňském městečku Kurort Jonsdorf. Ve skleníku se celoročně líhnou tropičtí motýli. Dokonce jsou zde k vidění i největší motýli světa, martináči. Kromě krásných motýlů zde chovají i všelijaká terarijní zvířata.
Jako správní výletníci jsme si po prohlídce snědli svačinu (pořádný řízek s chlebem) a vydali jsme se zpět, tentokrát do kopce, přes skalní město SteinZOO. Návrat do základního tábora byl mnohem náročnější, ale okolní krásná příroda stála za to.
Chtěl bych poděkovat všem svým kolegům za skvěle odvedenou celoroční práci v této nelehké době. Doufám, že si všichni výlet užili a načerpali potřebné síly na nadcházející vrchol pandemie.

Ladislav Jedlička

Rozhovor s paní starostkou Miroslavou Sochorovou

V tomto čísle Kouníku jsme oslovili paní starostku a požádali ji o rozhovor. Ve svém nabitém programu si na nás našla čas a my jsme jí mohli položit několik otázek.

1. *Proč jste chtěla být starostkou?*
   Byla to velká výzva. Nechtěla jsem být starostkou, ale občané si to přáli.
2. *Jak dlouho děláte vaši práci?*
   Starostkou jsem dvacátým rokem a jako zastupitelka již 24 let.
3. *Kde jste pracovala před tím, než jste se stala starostkou?*
   Pracovala jsem 31 let v Mateřské škole v Kounicích.
4. *Co chcete v budoucnu změnit na naší obci?*
   Chtěla bych vybudovat něco pro vaši generaci, například traily pro kola nebo skatepark. Dále bych byla ráda, kdyby se přestavěl obecní úřad, a bylo by fajn, kdybychom za obecním úřadem vybudovali nějakou zábavní atrakci, například letní kino, ale i něco pro přírodu – vysazování dalších stromů.
5. *Kolik času strávíte průměrně denně na úřadě?*
   Jak je potřeba, poměrně dost, někdy víkendy, ale stále mě to baví.
6. *Jste spokojena s novým polyfunkčním domem?*
   Myslím si, že funkci bude splňovat, takže ano, bude hlavně sloužit občanům Kounic.
7. *Kolik má naše obec v tuto chvíli přibližně obyvatel?*
   K dnešnímu dni má 1 568 obyvatel.
8. *Co byste vzkázala dětem naší školy?*
   Zůstaňte, jací jste, veselí, slušní, ochotni třeba pomoci při výsadbě lesa i úklidu obce. Je super, že děláte akce, jako jsou Kounické Vánoce.

Moc vám děkujeme za rozhovor. *M. Vokoun, S. Mindžaková, M. Hrabánek a K. Zacharová*

Představujeme nové posily pedagogického sboru

O rozhovor jsme požádali novou paní učitelku **Želmíru Černou,** která je třídní učitelkou 5. B a učí fyziku a ruský jazyk na 2. stupni. Hned první otázka směřovala k jejímu neobvyklému jménu.

1. *Má Vaše jméno nějaký význam ve Vaší rodině? (předek?)*
   Nemá, měla jsem se jmenovat Bronislava, ale můj bratr vymyslel Želmíru.

2. *Oblíbené předměty kromě fyziky?*
   Určitě matematika.
3. *Máte děti?*
   Mám jenom jednoho syna.
4. *Na jaké škole jste učila před tím?*
   Ve Staré Boleslavi.
5. *Jak dlouho učíte?*
   Už to bude 37 let.
6. *Jak jste se dostala k učení (fyziky)?*
   Na ruské střední škole v Berlíně jsem chtěla studovat chemii, ale vyšla fyzika.
7. *Co Vám chutná ve školní jídelně?*
   Nic, po nepříjemné zkušenosti na mé minulé škole, kde mi někdo vylil polévku za krk, už tam radši nechodím.
8. *Oblíbené zvíře?*
   Asi klasika, kočka a pes.

Děkujeme paní učitelce za rozhovor. *T. Kuncová, R. Jelínková*

Mezi letošní posily našeho pedagogického sboru patří od září i paní učitelka **Eva Skalová**.

1. *Co vás přivedlo na naši školu?*
   Setkala jsem se s paní učitelkou Roudnickou na školení, a ta mi prozradila, že škola hledá učitelku angličtiny. Potom mě oslovil pan ředitel a já nabídku přijala.
2. *Jaký obor jste vystudovala?*
   Učitelství pro 1. stupeň a angličtinu. Současně dokončuji zdravotnické studium na Univerzitě Karlově.
3. *Kde jste pracovala dříve?*
   Na Základní škole v Úvalech.
4. *Proč jste se rozhodla pro práci učitele?*
   Jediná práce s angličtinou, která by mě bavila, byla tato.
5. *Kolik let již učíte?*
   14 let.
6. *Učíte první nebo druhý stupeň?*
   Učím první i druhý stupeň.
7. *Jaké předměty učíte?*
   Angličtinu a občanskou výchovu.
8. *Co jste chtěla původně dělat za práci?*
   Novinařinu, protože mě baví psát. Původně jsem chtěla vystudovat žurnalistiku.
9. *Líbí se vám na naší škole, chtěla byste případně něco změnit?*
   Chtěla bych změnit učebnici angličtiny, ale jinak se mi tu líbí.
10. *Chodí Vaše děti na naši školu?*
    Ano, obě. Moc se jim tu líbí.
11. *Jaké je Vaše znamení?*
    Jsem lev.

Děkujeme za rozhovor.

K. Zacharová a S. Mindžaková

Rozhovor s paní asistentkou **Simonou Šoufkovou**

1. *Proč jste se rozhodla pro práci asistentky pedagoga?*
   Chci získat praxi a nabrat zkušenosti pro práci pedagoga.
2. *Proč jste přišla pracovat zrovna na tuto školu?*
   Absolvovala jsem ji, je mi blízká.
3. *Kde jste pracovala před nástupem k nám do školy? Čím se předchozí práce lišila od asistování?*
   Pracovala jsem jako asistentka pedagoga ve speciální škole. Výuka probíhala s menším počtem žáků, kteří vyžadují více individuální péče.
4. *Co Vaše práce obnáší? Co se vám na ní líbí?*
   Podporu žáků tak, aby se zapojili do výuky (jak jedince, tak celé třídy). Případně pomoc učitelům s organizačními záležitostmi.
5. *Chodila jste na základní školu tady v Kounicích. Jak se od té doby změnila?*
   Největší změna je v kapacitě školy. Za mé docházky byl počet žáků téměř poloviční. Změnila se i vybavenost školy, sportovní hala, hřiště, ve všech třídách interaktivní tabule.

6. *Jak se vám tady ve škole líbí? Co byste chtěla změnit?*
   Ve škole se mi líbí, a na to, abych tu něco měnila, jsem tu příliš krátce.
7. *V kolikáté třídě jste asistentkou?*
   V 5. B
8. *Budete asistovat i příští rok?*
   Ano
9. *Jaké jsou Vaše koníčky?*
   Mé dcery, četba, černobílá fotografie, náš kocour a nově želva Mína ☺.
10. *Chtěla byste být raději učitelkou?*
    Díky občasnému suplování si roli učitelky mohu vyzkoušet a rozhodně je mnohem náročnější.

Děkujeme za rozhovor. *A.Jirounková*

Jak v naší škole přibývá dětí, za posledních 10 let se počet téměř zdvojnásobil, rozrůstá se každý rok i počet pedagogických pracovníků, všichni se nám do tohoto čísla ani nevejdou, ale přeci jen tu máme ještě jednu novou posilu, paní asistentku **Radku Urbanovou**.

1. *Proč jste se chtěla stát asistentkou?*
   Covid mi nedovolil pracovat v mé předchozí práci, hledala jsem novou a práce asistentky mě zajímala.
2. *Kde jste pracovala dříve?*
   Pracovala jsem v oboru cestovní ruch. 20 let jsem provozovala hotel na Malé Straně v Praze.
3. *Proč jste si vybrala zrovna naši školu?*
   Protože sem chodí moje děti, tak už jsem školu dobře znala a kamarádka mi ji doporučila.
4. *Pracovala jste i na jiné škole?*
   Ne, nikdy.
5. *Co se Vám na práci asistentky líbí a co je na ní těžké?*
   Na práci asistentky pedagoga se mi líbí, že jsem s dětmi v blízkém kontaktu a hledáme společnou cestu, aby pro ně bylo učivo co nejsrozumitelnější. Nejtěžší je najít právě tu společnou řeč, ale když se to povede, výsledky se dostaví.
6. *V kolikáté třídě jste asistentkou?*
   Asistuji v páté a sedmé třídě.

7. *Líbí se Vám škola?*
   Ano, velmi, je to krásná a moderní škola, s pěknou halou.
8. *Chutná Vám ve školní jídelně?*
   Chutnají mi tady hlavně polévky, jsou výborné, dříve jsem je nejedla.
9. *Jaké jsou Vaše koníčky?*
   Moc ráda cestuji, ráda objevuji nová místa, ale mám tři místa, na která se ráda vracím: na Šumavu, na Sicílii a do Provence ve Francii. Ráda si přečtu knížku a vážu přírodní věnce.
10. *Co byste chtěla říct dětem naší školy?*
    Važte si toho, že se můžete vzdělávat ve svobodné zemi.

Děkujeme za rozhovor. *M. Vokoun, M. Hrabánek*

Podzim v první třídě

Prvňáčci mají za sebou skoro tři měsíce v opravdové škole. Za tak krátkou dobu už zvládli spoustu věcí. Během prvních tří měsíců v základní škole se děti opravdu nenudily. V jejich třídě proběhlo klasické prvňáčkovské focení, vyrazily na výlet do Toulcova dvora, absolvovaly kurz masáží. S panem učitelem Urbanem zvládly zaběhnout první „patnáctistovku“. V hodinách hudební výchovy hrály na flétničky, zpívaly a tancovaly. Trénovaly čtení, psaní i počítání. Kreslily, malovaly a tvořily. Pracovaly samostatně, ve skupinkách i ve dvojicích poznávaly svět. Školu už znají perfektně – vědí, kde je jídelna, šatna, ředitelna, sborovna. Ale co je nejdůležitější – začaly fungovat jako parta skvělých dětí. Umí pomoci, když je to potřeba, zvládnou se zakousnout do práce a poprat se s problémem. Vědí, že udělat chybu je úplně normální, dokážou se zeptat, když něčemu nerozumí. Všech 27 prvňáčků drží při sobě a úplně všichni zvládají svou první plavbu za poznáním skvěle. Držte palce, ať jim nikdo a nic jejich plavbu nepřekazí. *Vendula Dovole*

Program MISP u prvňáčků

Program MISP (Massage in Schools Programme) je aktivizační cvičení pro děti, které má tři hlavní roviny. První je základní sestava masážních pohybů, které trénují děti na sobě vzájemně. Tyto masážní pohyby vedou k uvolnění, zklidnění a navození pohodové atmosféry ve třídě. Druhou rovinou je zapojení doteku a pohybu v průběhu učení, a třetí rovinou je sociální aspekt – vytváření pozitivních sociálních vazeb – kontakt se spolužákem, který masáž provádí, či kterému je masáž prováděna.
Jaké jsou hlavní přínosy dotekového aktivizačního cvičení?

1. Děti jsou uvolněnější, dochází ke zvýšení pocitu klidu a pohody.
2. Mají pozitivní přístup k učení a snadněji se zapojují do procesu učení, déle se soustředí na výuku.
3. Mají větší chuť pracovat jak samostatně, tak i ve skupinách.
4. Zvyšuje se jejich sebevědomí a sebeúcta. Respektují více samy sebe i ostatní.
5. Pociťují větší důvěru v rozhovoru s jinými dětmi a získávají silnější smysl pro pocit bezpečí.
6. Dochází ke zlepšení sociálních dovedností.
7. Dochází ke snížení agresivního chování a k eliminaci šikany.
8. Děti jsou kreativnější a úspěšnější při řešení problémů.
9. Učebna je tišší.

Program MISP řeší mnoho dalších problémů jako je hyperaktivita, šikana, sociální vazby a další…

Jak to vypadá v praxi?

Aktivizační cvičení se provádí mezi dětmi, které pracují ve dvojicích. Děti sedí na koberci a instruktor MISP (později učitel) vede děti k užití jednotných „masážních“ prvků, ukazuje jednotlivé tahy buď na učiteli, nebo ve vzduchu. Tahy se provádějí na zádech, krku, ramenou, hlavě a pažích. Jakmile se děti dotekovou sestavu naučí, trvá cvičení přibližně 8 – 10 minut a je možné je zařadit kdykoli v průběhu vyučovacích hodin či přestávek. *Vendula Dovole a* https://misa-cz.com/

Za sýkorkou modřinkou do Toulcova dvora

Ve čtvrtek 4. listopadu 2021 se prvňáci naší školy vydali na svůj první školní výlet. Vyrazili do Toulcova dvora, aby zjistili, co musí umět každá malá sýkorka, aby přežila, a na koho si musí dávat pozor. Děti pomocí dalekohledů pozorovaly ptáky na krmítku a učily se je poznávat. Dozvěděly se, čím můžeme ptáky v zimě přikrmovat a co jim naopak škodí.

Vendula Dovole

Ohlédnutí za minulým školním rokem – pasování na čtenáře ve 2.A

V červnu loňského školního roku se prvňáčci vydali po stopách, které je dovedly od školy k určenému cíli. Děti celou cestu postupovaly podle instrukcí na stopách a na závěr je čekala hádanka, po jejímž úspěšném rozluštění směly vstoupit do prostor kounické knihovny.

Většina dětí byla v knihovně poprvé, těšily se na její prohlídku a na ukázky knížek, které jsou pro ně v knihovně určeny. Celou návštěvu knihovny byla dětem průvodkyní paní učitelka Moravcová, která je knihovnicí, a umožnila nám tuto netradiční návštěvu s pohádkovým koncem a malým překvapením pro každého prvňáčka.

Děti se v úvodu návštěvy seznámily s pravidly chování, které se snažily po celou dobu návštěvy také vzorně dodržovat. Naši prvňáčci nebyli pouze posluchači, ale též pro ně byl nachystán nelehký úkol, a to ve skupinkách vyplnit křížovku, nápomocny jim byly knihy s dětskými hrdiny či pohádkovými postavami a jejich autoři.

A teď to překvapení, po úspěšném vyluštění křížovky došlo na pasování prvňáčků na čtenáře, a to za přítomnosti pohádkového krále a královny. Některé děti byly opravdu překvapené, ale statečně poklekly před královským párem a poté dostaly jako dárek knížku – „První školní výlet“ autorky M. Fišerové, kterou teď ve škole čteme jako doplňkovou četbu.

Alice Mučková

Mléčná dráha

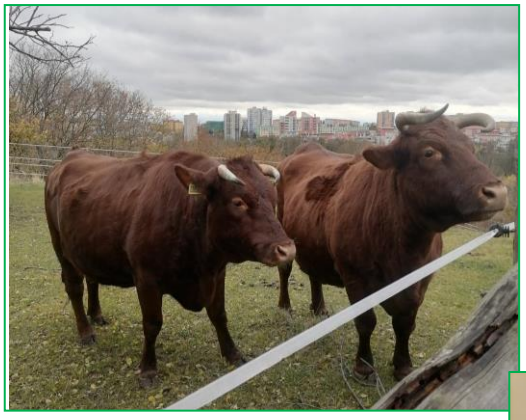

Také 3.A byla na výletě v Toulcově dvoře. Děti absolvovaly program Mléčná dráha. V tomto programu si vyzkoušely výrobu sýra a másla, připravily večeři kravičkám, zkusily si nadojit mléko a byly se podívat na kravičky Jitku a Jahodu. Také se dozvěděly mnoho užitečných informací o tom, jak to chodí v kravíně, jak se tvoří kravičkám mléko nebo jak se rodí telátka. Moc jsme si tento den všichni užili. *Jitka Manželová*

ZPRÁVIČKY ZE ČTVRTÉ TŘÍDY
Výprava Kudrnáčovou stezkou

Ve čtvrtek 7. října jsme se vydali na pěší výpravu nově otevřenou Kudrnáčovou stezkou z Poříčan do Klučova. Z naučných tabulí jsme se dozvěděli spoustu zajímavostí o dávné minulosti i současnosti zdejšího regionu. Nikdo z dětí netušil, že se tu už ve středověku pěstovala vinná réva nebo že vysílače v Liblicích jsou nejvyšší stavbou v Čechách. Posvačili jsme na místě bývalého slovanského hradiště, odkud jsou krásné výhledy do okolní krajiny. Čerstvě nabyté znalosti jsme si ověřili při luštění velké Kudrnáčovy křížovky. Nejlepší týmy získaly odměnu a diplom. Z Klučova jsme se přepravili autobusem do Českého Brodu, kde jsme si v kostele svatého Gotharda prohlédli výstavu k výročí smrti svaté Ludmily. Příjemnou tečkou za vydařeným dnem byla návštěva nedaleké cukrárny. Pokud byste chtěli Kudrnáčovu stezku prozkoumat, začněte u poříčanského nádraží a dále pokračujte podle značení. Více informací se můžete dočíst na internetu. *Miroslava Roudnická*

Čtvrťáci na dopravním hřišti

Protože čtvrťákům už bylo nebo brzy bude deset let, nadešel ten správný čas, aby se seznámili s pravidly silničního provozu pro cyklisty. V pondělí 25. října jsme se vypravili na dopravní hřiště v Nymburku.
Nejdříve nás ve vyhřáté místnosti zkušená paní lektorka školila v tom, jak si máme počínat jako správní chodci a cyklisti. Připomněli jsme si pravidla bezpečného přecházení silnice, názvy a druhy dopravních značek, dozvěděli jsme se, jak má být vybavené jízdní kolo. Vysvětlili jsme si, v jakém pořadí se projíždí křižovatkou. Zhlédli jsme také různá videa, která nám ukazovala příklady vhodného a nevhodné chování. Díky ukázce s melounem, který se po nárazu rozbil na malé kousíčky, si každý z nás jistě bude pamatovat, jak důležité je používat při jízdě na kole, ale třeba i na bruslích či koloběžce, cyklistickou přilbu. Uvědomili jsme si, že udělat chybu v diktátě není tak hrozné, jako chybovat v silničním provozu.
Po přestávce jsme se navlékli do bund a celí natěšení jsme se vydali na dopravní hřiště. Když nám paní lektorka vysvětlila, co máme dělat, rozdělili jsme se do dvou skupin. Jedna skupina si vyzkoušela své nabyté vědomosti při jízdě na kole, druhá skupina dohlížela na dodržování předpisů. Po čase jsme se vystřídali. Pro mnohé z nás bylo velké štěstí, že na dopravním hřišti nejezdila žádná auta. Někteří z nás by totiž přišli k úrazu. Ukázalo se, že jezdit podle předpisů není vůbec snadné. Největší potíže nám dělalo sledování značek, ohlédnutí se a ukazování při odbočování. Doufejme, že se nám naše cyklistické dovednosti podaří zlepšit. Na jaře totiž navštívíme dopravní hřiště podruhé s cílem složit cyklistické zkoušky. Komu se to podaří, získá průkaz cyklisty a především osvědčení o tom, že se umí chovat v silničním provozu bezpečně a podle pravidel.

Miroslava Roudnická

Toulců dvůr do třetice

V úterý 14.9. vyrazily obě šesté třídy za poznáním do Toulcova dvora. Na „áčko“ čekal program Cesta ke chlebu a nutno dodat, že to byla cesta zajímavá a zábavná. Na jejím začátku bylo malé zrnko a na konci, krátce po poledni, si děti odnášely domů svůj vlastnoručně vyrobený chlebíček. Mnohé jsme se dozvěděli a mnohé jsme se naučili. Vyzkoušeli jsme si tradiční výrobu chleba. Zrno musely děti vymlátit cepy, pšenici a žito umlely, mouku přesily a potom zpracovaly těsto a vytvarovaly si své bochánky. Mezitím zbyl čas i na hraní, tak se například každý sám stal zrníčkem, které si muselo doběhnout pro své živiny. Povídali jsme si i o tom, jak udržet úrodná pole, jak správně hospodařit, nebo o tom, co všechno obnášela práce na polích, když na nich ještě nejezdily traktory. Celým programem nás provedla lektorka Veronika a moc se nám líbil.
Pro šesťáky z „béčka“ byl připraven program „Rozumíme chování zvířat“. Dozvěděli se, co je to etologie, a v roli vědců si vyzkoušeli vlastní pozorování zvířat na farmě. Všímali si jejich různých projevů a snažili se rozluštit, co znamenají.

D. Sedláková

(NE)bezpečná (ko)média – originální název pro originální divadelní představení v divadle Gong

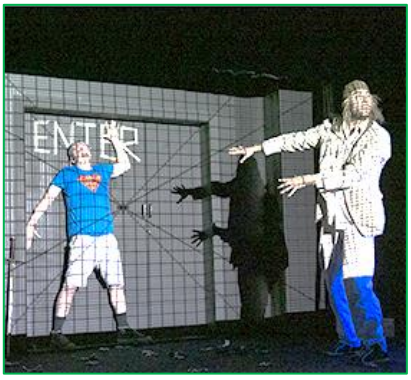

Jak už název hry napovídá, cílem není jen zahrát dětem Nebezpečnou komédii, ale zároveň jim představit Bezpečná média, a to se hercům opravdu povedlo. Třídy 6.A a 6.B navštívily toto představení v úterý 9.11. Bohužel nebylo vše tak perfektní, jak se zdá.
Představení bylo o Radovanovi, který hraje skoro čtrnáct dní na počítači, nechodí už ani na záchod a jen hraje hry. Zbývá mu jedna hodina do rekordu 14 dnů v nejdelším hraní videoher v kuse. Ale v tu chvíli ho sám Internet vtáhne do internetu. Zní to divně, ale je to tak…
Tam potkal trolla. Ze začátku se spolu kamarádili, ale pak Radovan přišel na to, že troll je zlý. Například vykrádal lidem z účtů peníze nebo nutil Radovana, aby se šel podívat na stránky 18+ nebo se vydával za někoho jiného a pomlouval ostatní. Taky ho donutil poslat do světa falešnou zprávu, že na svět útočí ananasy, a lidi mu uvěřili a všichni se báli. Když mu do internetu zavolala kamarádka Anička, že se doma nudí a chce s ním jít ven, troll mu to nechtěl dovolit a říkal, že internet je přeci lepší než realita. Nejdřív byl Radovan ze všeho nadšený a všechno chtěl zkusit, ale potom na něm troll začal vymáhat heslo, jméno a všechny soukromé věci. Nakonec mu je nedal. Začal ho ignorovat a dostal se tak zpátky do skutečného světa. Rekord už nechtěl a raději šel ven za Aničkou.
Představení se nám líbilo, zajímavé bylo, že ho hráli jen dva herci. Bylo tam hodně dobrých zvukových a světelných efektů. Ponaučili jsme se, jak se máme na internetu správně chovat a co nemáme dělat. Internet je skvělá věc, ale může být zrádný. Plyne z toho ponaučení, že být s kamarády venku je lepší než sedět u počítače. Na představení se nám nelíbilo chování dětí z jiných škol, protože pořvávaly a kazily tím představení.

Šesťáci

Nejen ve sborovně jsou nové tváře!

Posilou sedmé třídy je Linda Marhounová. Nastoupila do naší školy už v minulém školním roce, ale kvůli distanční výuce jsme vám ji neměli možnost představit. Vybrali jsme si ji pro rozhovor, protože 1. stupeň základní školy absolvovala formou domácí výuky. Sice jsme si to bohužel loni také trochu vyzkoušeli, ale bylo pro nás zajímavé zjistit, jaké to je učit se od první třídy doma.

1. *Lindo, jaké to je učit se doma?*
   Super, je to dobré, ale nemám tam ty kamarády, se kterými se teď vidím každý den.

2. *Dostávala jsi známky a vysvědčení?*
   Ano, na konci roku.
3. *Jaký to je rozdíl od tradiční školy?*
   Doma jsem mohla vstávat, kdy jsem chtěla. Rozvrh jsem si mohla udělat podle sebe a líp jsem stíhala kroužky.
4. *Měla jsi daný rozvrh předmětů?*
   Jo, ale udělala jsem si ho až ve čtvrté nebo páté třídě.
5. *Jak probíhal tvůj den?*
   Vstala jsem kolem 8:30 až 9:00. *(To Lindě řada z nás závidí ☺.)* Potom jsem se šla učit a měla jsem přestávky a pak oběd a kroužky.
6. *Měla jsi testy jako ve škole?*
   Jenom ve čtvrté a páté třídě pololetní test z angličtiny.
7. *Jaké jsou podle tebe klady a zápory domácí výuky?*
   Klady jsou, že jsem mohla pracovat v kolektivu s domškoláky. A zápory jsou, že se mamka nemohla věnovat jenom mně.

Měli jsme možnost se zeptat i Lindiny maminky, která se pro domácí výuku rozhodla a stala se pro své děti učitelkou.

1. *Proč jste se rozhodla pro domácí výuku?*
   Shoda okolností, byla jsem na mateřské dovolené. Dcera Majda měla odklad a potřebovala svoji rychlost.

2. *Jak jste se dostala do pozice učitelky dětí?*
   Vycházela jsem z mateřství, chtěla jsem pro své děti něco víc. Pomohla mi podpora manžela.

3. *Jaké to je být učitelka v domácí výuce?*
   Zajímavé v tom smyslu, že jsem zažila bezpočet „aha efektů“ během vysvětlování učiva.

4. *Jak jste zvládala učit všechny děti najednou?*
   Neučily se najednou, spíš dělaly společné projekty. A když někdo potřeboval cokoliv vysvětlit nebo společně probrat, tak další děti měly přestávku.

5. *Jak zvládáte pracovat a učit své děti?*
   Já chodím do práce teprve od února a zejména o víkendu nebo dle dohody na jednu až dvě hodiny.

6. *Jak jste reagovala na Lindino přání začít chodit do školy?*
   Čekala jsem, že to jednou přijde, ale v první chvíli mi to přišlo líto a možná jsem to chvíli brala jako své osobní selhání v roli učitele. Nicméně, zdravý rozum zvítězil a jsem ve finále pyšná na Lindu, že se k tomu vykročení rozhodla sama za sebe včetně vysvětlení, proč už nechce být doma.

Děkujeme za rozhovor! *S. Mindžaková, L. Marhounová*

Nová tvář v 9. třídě

Vietnam. Nádherná země plná exotiky, skvělých jídel a v současné době bohužel i covidu. Na začátku letošního roku přišla do deváté třídy nová žačka Mirka Thai Thi Hai, která pochází právě z Vietnamu. Její situace teď vůbec není jednoduchá, neumí totiž česky ani anglicky. Představte si, že se v 15 letech začnete učit úplně nový jazyk, o kterém jste pravděpodobně nikdy ani neslyšeli, ještě k tomu tak složitý, jako je čeština. V tuhle chvíli se ale dokonce učí právě i angličtinu. Zeptali jsme se Mirky na pár otázek, i když tentokrát nám poprvé musel při rozhovoru pomoci Google překladač.

1)Která škola byla pro tebe lepší?
Moje škola pro mě byla samozřejmě lepší, nebyla zde žádná jazyková bariéra a měla jsem zde přátele.

2)Líbí se ti tady?
Cítím se v Evropě i přes to všechno velmi šťastná.

3)Z jaké části Vietnamu pocházíš?
Jsem z města Vinh.

4)Líbí se ti český jazyk?
Ano, ale je velmi složitý.

5)Vnímáš nějaké rozdíly, mezi školou tady a ve Vietnamu?
České školy mají oproti těm ve Vietnamu mnohem volnější režim.

Děkujeme za rozhovor ☺ *R. Jelínková a T. Kuncová*

V posledním rozhovoru vám představíme Anastasiji Vojnovskou, novou žákyni 7. třídy

1. Jak vycházíš s lidmi ve škole?
S holkama je to dobré, dokonce s některými jsem si hodně porozuměla.

2. Co ti chutná ve školní jídelně nejvíc?
Jestli srovnat tuto jídelnu a v minulé škole, tak tam se nedalo skoro nic jíst. Tady nemám ráda čočku, ale jinak je prostě výborná.

3. Jsou nějaké zvyky, které jste dělali v bývalé škole a tady ne?
Podle toho jaký byl předmět. Často jsme měli nějaké přednášky, ukázky a pokusy.

4. Jaká škola byla větší?
Jasně že bývalá, byla to jedna z největších v Praze, byla pro více než 1000 žáků, měla 3 patra a 3 haly, hodně sportovních hřišť, hodně pomůcek na TV a hodně záchodů.

5. Jaké jste měli šatny?
Každý měl svoji skříňku a měli jsme obrovské šatny na převlékání.

6. Kolik vás bylo ve třídě?
Bylo nás 24 a bylo to znát, teď je nás ještě více.

7. Měli jste třídy rozdělené na A, B ……?
Ano! Od každé třídy A, B, C, D, E.

8. Jak velké jste měli počítačové učebny?
Hodně velké.

9. Mohli jste používat telefony?
Jenom o svátcích a měli jsme Free WIFI.

Děkuji za rozhovor! *S. Procházková*

Co je to Recyklohraní? U nás ve škole už dlouho známý program.

I v letošním roce v něm pokračujeme. Jde o školní recyklační program, který vznikl pod záštitou MŠMT České republiky. Jeho cílem je prohloubit znalosti žáků v oblasti třídění a recyklace odpadů. Škola v průběhu každého školního roku alespoň 1x zajišťuje svoz drobných elektrospotřebičů, baterií a akumulátorů nebo cartridgí a tonerů do tiskáren, účastní se plnění úkolů vyhlášených na *recyklohrani.cz* a využívá metodický materiál EKOABECEDA.
Prvním letošním úkolem byla šipkovaná, ale nebyla to obyčejná šipkovaná, byla to „Recyklovaná šipkovaná“. Zadání vycházelo z oblíbené dětské hry, která spočívá v tom, že děti venku v přírodě postupují podle šipek a na stanovištích plní úkoly. Ty byly zaměřené na sběr a recyklaci elektrospotřebičů a baterií a také na předcházení vzniku odpadů. Jen na dětech a vyučujících pak záleželo, jak zapojí kreativitu a fantazii pro vlastní verzi.

D. Sedláková

V rámci environmentální výchovy už mnoho let organizujeme sběr starého papíru. Na rozdíl od minulého roku mohl letos proběhnout podzimní termín svozu. Celkově se za týden vybralo celých 7337,5 kg papíru. Nejvíce za 5 dní nanosil Jakub Miltner z 6. A – úctyhodných 948 kilo! Všem sběračům děkujeme!

Školní anketa

Zeptali jsme se našich spolužáků na to, jaká je jejich nejoblíbenější zábava ve volném čase. Odpovědí jsme dostali opravdu hodně a výsledky nás překvapily, ale zároveň potěšily. V naší redakci jsme očekávali, že většina dětí bude trávit svůj čas hraním počítačových her nebo sledováním sociálních sítí.
Dopadlo to takto: U kluků jsme zjistili, že nejraději sportují, rádi hrají fotbal a jezdí na kole. Holky zase tráví čas čtením nebo venku s kamarády, také se věnují gymnastice, atletice a starají se o své domácí mazlíčky.

V. Bryndza, P. Kotera

Milovník motokrosu

Zajímavý koníček má například Lukáš Zoubek, který chodí do 7. třídy a má velmi rád motokros. Už od osmi let jezdí na motorkách. Sice nedělá motokros sportovně, ale trénuje čtyřikrát týdně. Moc ho to baví a je to taky znát, doma má 5 motorek. Jeho nejoblíbenější motorka je KTM SX 85. Na to, že jezdí už od osmi let, tak má jen 2 zranění, jedno z nich bylo zlomení pažní kosti.

M. Hrabánek

Ohlédnutí do historie - Mor v Londýně

Současná epidemie covidu – 19 není zdaleka jedinou epidemií, kterou musel člověk zvládnout. Za dobu existence lidstva otřáslo světem mnoho epidemií a pandemií. Například černý kašel, cholera, černá smrt nebo španělská chřipka. Nedávno se mi do rukou dostala kniha, která popisuje situaci v 17. století v Londýně. Když jsem ji přečetl, rozhodl jsem se o ní napsat článek.
V současné době nás omezuje virové onemocnění koronavirus. Musíme nosit roušky, pravidelně chodíme na testování... Ale před 350 lety v Londýně to bylo mnohem horší.

Psal se rok 1665, kdy se v anglické metropoli objevil mor. Počty nakažených i obětí velmi rychle stoupaly. V prvních týdnech od propuknutí epidemie bylo zaznamenáno zhruba 1000 obětí týdně a v září to už bylo přes 7000 obětí týdně. Nemoc se projevovala otoky, zduřeninami nebo změnou barvy kůže. Nakažený poté umíral v tzv. *deliriu*, kdy pořádně nevěděl, kdo doopravdy je, a také ve velkých bolestech celého těla.
Dům, ve kterém žil nakažený, měl na dveřích červený kříž a nápis "pane, smiluj se nad námi" a měl osobního hlídače, který hlídal, aby za ním nikdo kromě lékaře nechodil. Ovšem nejhorší bylo, že ve městě bylo málo lékařů a ještě méně těch, kteří tuto nemoc uměli léčit.
Tito "moroví lékaři" nosili zvláštní masky na obličejích, které vypadaly jako zobák, ve kterých byl kouř, aby se jim do těla nedostala nemoc. Celkem v té době na tuto nebezpečnou nemoc zemřelo přes 75 000 lidí, tedy asi jedna čtvrtina obyvatel Londýna. Čest jejich památce!

M. Vokoun

Podzimní pranostiky

Včas-li padá lupení, na rok pěkné osení.

Divoké husy svačinu odnášejí a zimu přinášejí.

I když léto a podzim nadělily všeho, šetři však, aby bylo z čeho.

Jsou-li prvé dny babího léta jasné, nastane teplý podzimek.

Teplý říjen - studený listopad.

Listopadové sněžení neškodí vůbec osení.

Křížovka pro šikuly

1. Barvy na obloze
2. Sova je …..(jaká)?
3. Po podzimu přijde ….
4. Boty do deště
5. Dupou a funí
6. První podzimní měsíc
7. Padající kapky za nebe
8. Na bílém koni přijede ….

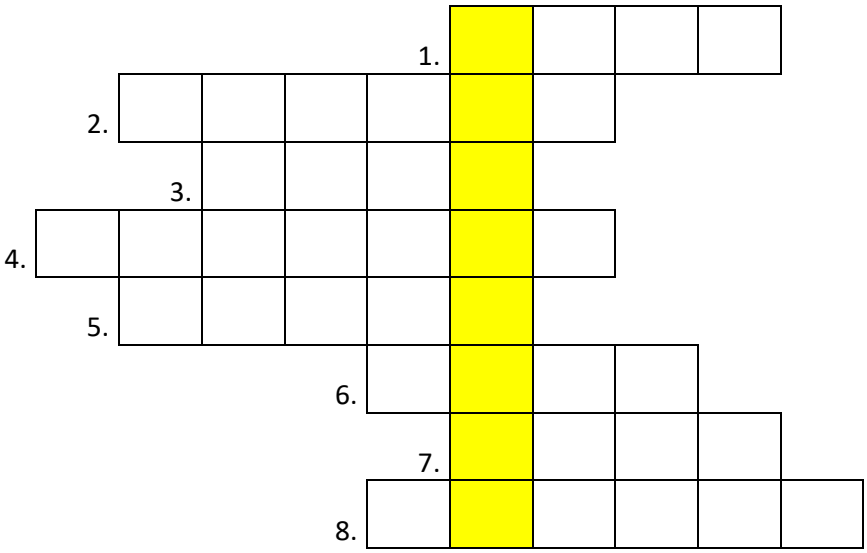

Tajenka: Podzimní akce,
při které nemůže chybět vítr?

_____

Domaluj si draka

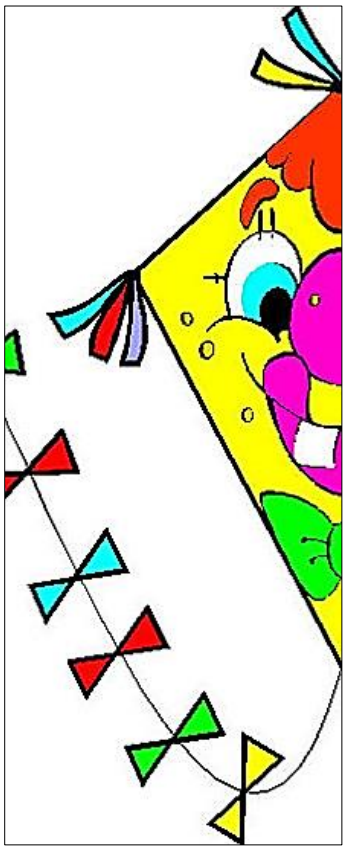

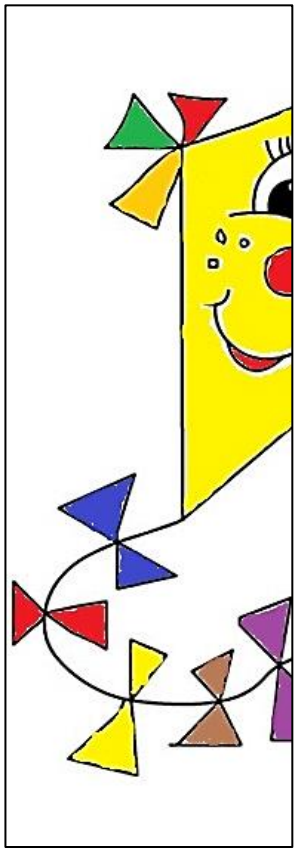

Školní noviny pro vás připravují žáci volitelného předmětu mediální výchova.

Vašek Bryndza, Michael Hrabánek, Radka Jelínková, Anežka Jirounková, Petr Kotera, Anna Kukrálová, Tereza Kuncová, Soňa Mindžaková, Natalie Poslušná, Sára Procházková, Michal Vokoun, Anastasija Vojnovska a Katka Zacharová, vyučující: Dagmar Sedláková

ZŠ Kounice / listopad 2021
kontakty: casopiskounik@seznam.cz, zskounice@volny.cz

Časopis doplňují fotografie obrázků a výrobků dětí z naší školy.